Súd:	Okresný súd Senica
Spisová značka:	4C/58/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2610204216
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Kristína Valková
ECLI:	ECLI:SK:OSSE:2013:2610204216.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Kristínou Valkovou v právnej veci navrhovateľov v I. rade: Ľ. N., Q.. XX.X.XXXX, U. X. XXXX/XX, XXX XX X., v II. rade: X. N., Q.. X.X.XXXX, U. X. XXXX/XX, XXX XX X., v III. rade: Y. N., Q.. X.XX.XXXX, U. X. XXXX/XX, XXX XX X., zastúpené: Mgr. Ing. Miroslavom Kadúcom, PROSMAN A PARTNERI advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dolné Bašty 2, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, proti odporcom v I. rade: W. U., Q.. XX.X.XXXX, U. S. XXX/XX, XXX XX Č., v II. rade: Ľ. Š., s miestom podnikania Hrady 411, 027 32 Zuberec, IČO: 41 235 983, zastupená: JUDr. Radovanom Jurikom, advokátom, Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 951 087, o ochranu osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporkyňa v 2. rade j e p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke v 1. rade sumu 22.130,- €, navrhovateľke v 2. rade sumu 22.130,- €, navrhovateľke v 3. rade sumu 22.130,- € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh voči odporcovi v 1. rade z a m i e t a .

Odporkyňa v 2. rade j e p o v i n n á nahradiť navrhovateľkám v 1., 2. a 3. rade plnú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.213,55 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky sa svojim návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.5.2010 domáhali, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť uhradiť každej z navrhovateliek sumu 22.130,- € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku smrti ich rodinného príslušníka R.. N.. Smrť R.. N. - manžela a otca navrhovateliek nastala pri dopravnej nehode, resp. bezprostredne po vedení nákladného motorového vozidla odporkyne v 2. rade a pri plnení pracovných úloh jej zamestnanca - odporcu v 1. rade dňa 4.9.2008.
Odporca v 1. rade s návrhom nesúhlasil a žiadal ho zamietnuť.

Odporkyňa v 2. rade žiadala návrh zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitimácie odporkyne v 2. rade

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky v 1. rade, odporcu v 1. rade, odporkyne v 2. rade, svedkyne Ľ. Q., H. N., H. N., J. T., H. S., H. J., U. T., T. J., R. H., X.Q. Q., H. A., správou mesta X., sobášnym listom, rodnými listami navrhovateliek v 2. a 3. rade a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd mal preukázané z výpovede navrhovateľky v 1. rade, že dňa 15.2.2008 uzavrela s neb. H. N. manželstvo z lásky. Dovtedy žili spolu ako druh a družka, takto im to vyhovovalo, poznali sa 13 rokov. Z manželstva sa narodili 2 mal. deti: Y. N., Q.. X.XX.XXXX G. X. N., Q.. X.X.XXXX. Nielen pred svadbou ale i po svadbe boli vzťahy medzi nimi veľmi dobré. Mal dobrý vzťah k deťom a deti k otcovi. Spolu

s manželom začali so stavbou rod. domu a asi rok pred jeho smrťou sa do tohto domu nasťahovali s tým, že v súčasnej dobe spolu s deťmi býva v tomto dome. Predtým ako začali stavať rodinný dom si zobrali hypotéku 600.000,- Sk, ktorú sa v rámci dedičského konania zaviazala splatiť. Hypotéka sa ešte nezačala splácať, doteraz nedostala vyrozumenie kedy a v akej výške ju má splácať. Jej manžel mal z prvého manželstva jedného plnoletého syna, ktorému musela po smrti manžela vyplatiť 13.000 €. Vo výchove má ešte jedno dieťa pochádzajúce z prvého manželstva Q. R., Q.. X.X.XXXX, ktorá mala s jej manželom veľmi dobrý vzťah, avšak ona má svojho otca, takže stratu nevlastného otca znáša ľahšie. Býva s deťmi v predmetnom rodinnom dome. Dokázala sa sama vyrovnať so stratou milovaného manžela. Jej matka Ľ. Q. pomáha nielen jej ale i mal. deťom a to i v starostlivosti o ne. Mal. deti stratu otca niesli ťažko, preto vyhľadala pomoc Centra pedagogického a psychologického poradenstva a prevencie, kde boli deti prijaté a kde chodili v r. 2009. V súčasnej dobe sa snaží deťom venovať vo zvýšenej miere. Známosť s iným mužom nemá. Je pravdou, že krátko po smrti mala myšlienky na samovraždu, ale dokázala sa s tým vysporiadať sama, nepotrebovala odbornú pomoc. Jej manžel bol vzorný človek, priateľ, človek, ktorý jej i deťom veľmi chýba, bol veľmi citovo viazaný na ňu i na deti, bol veselý, pomáhal jej, rodine, bol to veľmi dobrý človek. Do budúcna mali také plány, aby mohli vychovať deti, aby ich mohli dať študovať, aby sa mali dobre, aby mohli spolu ísť životom. Do práce odchádzal v nedeľu večer, niekedy v týždni prišiel, ale väčšinou až v piatok a víkendy sa venoval rodine. Po smrti manžela jeho prevoz a pohreb ako i financovanie všetkého zabezpečoval jeho zamestnávateľ s jeho rodičmi. P. H. ju navštívil asi mesiac po smrti manžela, priniesol jej výplatu 4.000 Sk, ktorú jej osobne odovzdal a deťom priniesol ovocie, čokolády a každej dcére dal 1.000,- Sk, ona neobdržala od p. H. žiadnych 10.000 Sk ani neobdržala 3 x po 2.000 Sk a na Vianoce nedostala 3.000 Sk od p. Š..
Sumu 22.130 €, ktorú žiada zaplatiť ako nemajetkovú ujmu jej a obom dcéram poradil jej právny zástupca. Po smrti manžela po dobu 1 roka nebola na žiadnej diskotéke čo jej môže dosvedčiť jej matka a svokrovci, ktorí bývajú vedľa nej. Na diskotéku išla presne po roku od smrti manžela. Je pravda, že bola na káve v Maxe asi 2 krát, ale bola tam spolu s jej sestrou.

Súd mal preukázané z výpovede odporcu v 1. rade, že je mu veľmi ľúto čo sa stalo. Spolupracoval s p. N. rok a pol. Po túto dobu sa poznali, predtým sa nepoznali. V nedeľu chodievali do práce a doma bývali i niekedy v týždni, v stredu a vo štvrtok, ale každý víkend boli doma. Často sa stávalo, skoro každú druhú nedeľu, keď išli spolu do práce, Janko býval nervózny, často sa sťažoval na manželku, že míňa peniaze, nadával na ňu. Myslí, že aj spomínal nejaké problémy ohľadom zaplatenia leasingu na auto, nepamätá sa, že by hovoril o nejakých iných problémoch v manželstve. Býval nahnevaný, väčšinou to bolo kvôli peniazom. V ten osudný deň, keď sa stala nehoda, Jankovi sa chcelo spať, nebol pripútaný pásom, hoci ho upozorňoval, aby sa pripútal, lebo sa začínajú blížiť k hranici, neposlúchol ho. Dozvedel sa od priateľov, že navrhovateľka za 2 alebo 3 mesiace po smrti manžela už chodila na diskotéky, lebo ju videli na diskotéke u O.. Tiež ju viackrát videli na káve v Y. v J., nevie však s kým tam bola. Osobne videl navrhovateľku na diskotéke, bolo to asi pred rokom, bola tam so svojou partiou. Po dopravnej nehode bol asi 1 rok na PN a počas nej nenašiel odvahu ísť sa ospravedlniť navrhovateľke a nenašiel ani odvahu chodiť von medzi ľudí. Ona pritom chodila na diskotéky krátko po smrti manžela.

Súd mal z výpovede odporkyne v 2. rade uskutočnenej na Okresnom súde Námestovo dňa 27.7.2012 preukázané, že s návrhom navrhovateliek nesúhlasí, považuje ho za neopodstatnený z dôvodu, že havária sa stala 4.9.2008 o 10.30 hod. pričom z jej strany boli splnené všetky povinnosti zamestnávateľa voči p. N. G. R.. U., t. j. povinné školenia, nahlásenie smrteľného úrazu p. N. a pracovného úrazu p. U. na Inšpektorát práce a Sociálnu poisťovňu. Z celej tejto tragédie bol uznaný ako vinník nehody p. U., ktorý bol aj právoplatne odsúdený. Pán Riška ako spolujazdec porušil správanie sa vo vozidle a to tým, že nebol riadne pripútaný a ležal na sedadle spolujazdca, čím ohrozoval svoj život. P. N. G. R.. U. pre ňu pracovali ako vodiči nákladného motorového vozidla. P. N. poznala od roku 2002 cez p. H.Č. G. R.. D.. Bol to dobrý, skromný a spravodlivý človek, jeho pracovná morálka bola dobrá. K harmonickému manželstvu manželov N. uvádza, že po rozvode p. N. s prvou ženou býval sám u rodičov a svojpomocne si staval dom na pozemku svojich rodičov. P. N. Y. R.. N. do roku 2007 nežili v spoločnej domácnosti napriek tomu, že mali spolu už dve maloleté deti. Do konca r. 2007 bývala p. N.Á. u svojej matky a k p. N. mohla prísť len v sobotu a to keď bol doma, neveril jej. Keď sa v r. 2008 presťahoval do novostavby tiež tam chodila len na víkend, neodvolil, aby tam bývala celý týždeň. V máji 2008 sa p. N. oženil a nasťahoval do domu p. N. s ich dvomi spoločnými deťmi a jedným dieťaťom z predchádzajúceho zväzku p. N.. P. N. aj napriek tomu p. N.X. neveril, preto nemala prístup k jeho majetkovým veciam. Počas pracovného pomeru vo firme R. H. a v jej firme sa p. N. neustále dožadovala informácií o jeho mzde, čo jej odmietli poskytnúť. Podnikať v nákladnej doprave začala v r. 2007, kedy aj obstarala nákladné vozidlo

TS 927 AN na lízing a pôžičku na podnikanie. Taktiež bolo poistené zákonne, havarijne a CMR poistenie tovaru. Jej špeditér p. H., ktorý sa staral o predmetné vozidlo bol jej osobou splnomocnený a zabezpečil všetky formality týkajúce sa dopravnej nehody, t.j. v deň nehody sa zúčastnil jej objasnenia na polícii a identifikácii neb. p. N.. Ona ako zamestnávateľ zabezpečila prevoz nebohého a jeho osobných vecí, ktoré boli odovzdané oproti podpisu pozostalým. P. N. pri odovzdávaní osobných vecí nejavila záujem o to, akým spôsobom sa pozostatky p. N. prepravia do SR. Ďalej zabezpečila veci potrebné na poslednú rozlúčku s nebohým, rakvu, ošatenie, výdavky na pohreb, ktoré boli odovzdané prostredníctvom p. H. R.. N.X. v sume 10.000,- Sk. P. N. dostávala od nej tri mesiace po pohrebe mesačne 2.000,- Sk a na Vianoce 3.000,- Sk, ktoré jej poskytla na preklenutie doby, kým nedostala finančné prostriedky od soc. poisťovne a komerčnej poisťovne, v ktorej mal p. N. uzatvorené životné poistenie. Ona ako zamestnávateľ si všetky povinnosti voči obeti tragédie a štátu riadne splnila. Žije sama so svojím synom, ktorý sa narodil pred rokom s nepriaznivou diagnózou a nemieni platiť žiadne finančné prostriedky, ktoré jej chýbajú k jej životu a životu jej syna. P. N. chce z tejto tragédie vyťažiť a obohatiť sa, vyhovuje jej to čo sa stalo.

Súd mal z výpovede svedkyne Ľ. Q. preukázané, že je matka navrhovateľky v 1. rade a stará matka navrhovateliek v 2. a 3. rade. Dcéra i vnúčatá sa veľmi zle vyrovnávali so smrťou otca a manžela bola to pre nich ale i pre všetkých veľká rana. Má vedomosť o tom, že dcéra kvôli deťom navštívila odbornú pomoc. Staršia vnučka Y. je od smrti otca veľmi uzavretá, bývala predtým veľmi veselá, teraz sa usmieva zriedka. Mladšia X. mávala často v noci záchvaty. Celá rodina sa snažila pomáhať dcére a deťom. Po smrti svojho manžela dcéra nebola nikdy sama, vždy s ňou niekto býval, ona s ňou bývala 3 mesiace a jej zať J. T. pol roka. Najhoršia bola situácia celý mesiac po smrti. Vtedy ju žiadali, aby vyhľadala odbornú pomoc, túto však nevyhľadala, ale s jej pomocou sa z toho dostala. Obe vnučky majú veľmi dobrý vzťah k jej bratovi ako i otcovi H. N., myslí, že v nich vidia svojho otca, veľmi často sa navštevujú. Býva asi 500 m od dcéry, stretávajú sa, takže vie povedať, že na diskotéke bola až po roku od smrti manžela. Pokiaľ má vedomosť, dcéra s manželom nemali nedorozumenia kvôli peniazom, nikdy sa jej zať na jej dcéru nesťažoval. S dcérou a jej manželom sa stretávali skoro denne tiež cez víkendy a pri príležitosti rodinných osláv. H. N. bol veľmi dobrý človek, otec, kamarát. V zamestnaní nemal žiadne problémy. Deťom venoval všetok svoj voľný čas a tie ho mali radi, mali radšej otca ako mamu, lebo mama chodila do práce, starala sa o dom a otec všetok svoj voľný čas trávil s deťmi. V manželstve dcéry boli niekedy hádky aj problémy, ktoré si vždy vyriešili. Nešlo o nijaké problémy, ktoré by vyústili do rozvodu manželstva. Pôvodne bol H.Á. N. zamestnaný u R. H., ktorý neskôr prepísal svoju firmu na p. Š.. Je pravdou, že p. H. zabezpečoval prevoz, zabezpečoval a financoval pohreb spolu s ňou a rodičmi H. N.. Nevie však uviesť v akej miere sa finančne podieľal. Má vedomosť o tom, že p. H. asi mesiac po smrti prišiel za deťmi, nevie, či im alebo dcére niečo dal.

Súd mal z výpovede svedkyne H. N. preukázané, že neb. H. N. bol jej syn. Bol to jedinečný človek, nikdy v živote nemal problémy v škole, na vojenčine, ani v práci, tešil sa zo života a mal ich všetkých rád. Hneď vedľa ich domu dali synovi miesto, kde si syn postavil rodinný dom. Pomáhali mu pri stavbe domu aj peniazmi, aj prácou, aj starať sa o deti a naďalej im pomáhajú aj po jeho smrti. Deti ich pravidelne navštevujú. Nikdy nebola svedkom žiadnych hádok medzi synom a jeho manželkou. Nikdy sa jej ani jeden z nich nesťažoval na toho druhého. Mal veľmi dobrý vzťah k manželke i k svojim deťom i k dcére manželky z 1. manželstva. S deťmi sa často hrával. Vnučky spomínajú na otca, staršia Y. ja zamĺknutá a dusí to v sebe, mladšia X. často hovorí o otcovi, prinesie jeho fotku a žiada, aby sa spolu pomodlili. Pokiaľ sa pamätá, syn spolu s manželkou začali bývať spolu po narodení st. dcéry Y., odvtedy bývali stále spolu u nich alebo aj u matky nevesty. Pokiaľ má vedomosť, p. H. platil truhlu, hudbu, ona platila vence a nevestina matka zabezpečovala a financovala pohostenie po pohrebe. Po smrti syna bol p. H. za deťmi, vie, že im doniesol čokolády a myslí, že každej vnučke dal po 1.000 Sk, ale nepamätá si to už presne. Nevie o tom, či nevesta chodila na diskotéky krátko po smrti manžela ale myslí, že nie lebo bývali denno - denne spolu.

Súd mal z výpovede svedka H. N. preukázané, že neb. H. N. bol jeho syn. Jeho manželka a deti sa ťažko vyrovnávali s jeho smrťou. Spolu s manželkou pomáhali a pomáhajú neveste ako sa len dá. Býva s deťmi vedľa nich. Vnučkám otec chýba a stále bude chýbať aj keď si už zvykli, že tu už nie je. Nevie o žiadnych nedorozumeniach medzi nevestou a jeho synom, nikdy sa jeden na druhého nesťažovali. Jeho syn mal veľmi dobrý vzťah k manželke aj k deťom, chodili spolu na dovolenky k moru aj do Tatier. Nemá vedomosť o tom, či bola nevesta na diskotéke krátko po smrti manžela, ale myslí, že nie lebo mala smútok. Nevie kto a ako financoval pohreb syna lebo u nich doma drží kasu manželka, nepovedala mu kto čo platil.

Súd mal z výpovede svedka J. T. preukázané, že je švagor navrhovateľky a ujo navrhovateliek v 2. a 3. rade. Pred smrťou p. N. udržiavali pravidelné kontakty, často bývali spolu. Chodil mu pomáhať na stavu domu, on zase jemu. Spoločne ako rodina chodievali na výlety, na všetky rodinné oslavy, sem-tam na pivko. Nepamätá sa, že by bol svedkom nejakých hádok. Po jeho smrti asi 6 mesiacov býval v spoločnej domácnosti jeho manželky a detí, spolu s p. H. jej pomáhal vybavovať pohreb. Jeho švagor bol dobrý človek, dobrý otec. Jeho strata zasiahla celú rodinu. Švagriná 2 alebo 3 mesiace po smrti manžela určite nebola na diskotéké, to by musel vedieť, keďže tam býval. Spolu s jeho družkou - sestrou navrhovateľky v 1. rade a švagrinou boli prvýkrát na diskotéke boli asi rok a 3 mesiace po smrti. Sem-tam švagriná s jeho družkou si zašli na kávu. Nevie o tom, že by švagriná mala známosť s iným mužom, ak by známosť mala, určite by mu to jeho družka povedala. Navrhovateľka sa veľmi ťažko vyrovnávala so smrťou manžela, musela brať injekcie, deti neboli na pohrebe a nevedeli, že ich otec zomrel. Denno-denne ho čakávali, že príde z práce. Švagor mal plány do budúcna dokončiť okolie rodinného domu, vybudovať bazén, lebo deti sa radi kúpali. Krátko pred smrťou si kúpil nové auto. Švagor bol šetrný, najskôr sa snažil peniaze investovať do rodinného domu. Občas mal s manželkou nedorozumenie, napr. keď bolo treba kúpiť bicykel, švagor chcel kúpiť lacnejší z bazáru, ale jeho manželka chcela nový, nakoniec sa kúpil nový bicykel a nové korčule.

Súd mal z výpovede svedka H. S. preukázané, že nie je príbuzný s účastníkmi. S navrhovateľkou a jej neb. manželom boli priatelia, nestretávali sa často ani sa nenavštevovali. Bývali všetci v Kútoch. Ich manželstvo bolo dobré, nikdy sa mu neb. H. N. na manželku nesťažoval. Po smrti manžela bolo vidieť na navrhovateľke a na jej deťoch, že jeho smrť ich zasiahla, zle to znášali. Vzťah neb. H. N. k manželke a deťom bol dobrý, keď ich stretával na ulici, boli vysmiati, deti mal rád.

Súd mal z výpovede svedka H. J. preukázané, že navrhovateľka v 1. rade je dcéra jeho sestry. Ešte za života H. N. sa stretávali ako rodiny pri návštevách jeho matky. Manželstvo navrhovateľky s H. N. bolo dobré, vždy sa správali slušne. Nikdy nebol svedkom žiadnej hádky medzi nimi. Nikdy sa mu neb. H. N. nesťažoval na manželku. Neb. H. N. ako človek bol kamarátsky, veselý. Veľmi lipol na deťoch, najmä na mal. X., dobre si rozumel s manželkou, deti mali k otcovi veľmi dobrý vzťah. Smrť H. N. hlboko zasiahla jeho manželku, jej stav bol na kolaps, preto sa rozhodol zobrať si deti na 14 dní k sebe, vytvoriť im program. V tom čase smrť otca ťažko znášala mal. Y., bola veľmi citovo labilná. Mal. X. v tom čase dostatočne nechápala odchod otca, uvádzala iba, že je v nebíčku. Mal. X. však asi od leta tohto roku neprítomnosť otca znáša horšie, v noci mávala záchvaty plaču. V súčasnej dobe mal. X. chodieva k nemu častejšie, veľmi na ňom lipne, pozoruje na nej posledné 3 - 4 mesiace určitú labilitu. Často myslí na otca, býva duchom neprítomná a vtedy odmieta komunikovať, väčšinou so ženami napr. s matkou, starou matkou, s ním však komunikuje. Nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľka po smrti manžela mala známosť s iným mužom a chodila na diskotéky, pochybuje, že by bola na diskotéke po 3 alebo 4 mesiacoch od smrti manžela. Navrhovateľke po smrti manžela v starostlivosti o východu detí i domácnosť veľmi pomáhala jej matka, jej sestra spolu s jej druhom. Aj teraz keď potrebuje pomoc jej pomáhajú.

Súd mal z výpovede svedka U. T. preukázané, že nie je v príbuzenskom pomere s účastníkmi. V súčasnej dobe je starostom obce X.. Navrhovateľku a jej manžela poznal ako občanov obce, nenavštevovali sa. Má vedomosť o tom, že navrhovateľka s neb. H. N. žili dlhšiu dobu spolu a keď bol vzťah medzi nimi dobrý, rozhodli sa uzavrieť manželstvo. Vždy na neho pôsobili dobrým, vyrovnaným dojmom. Nikdy na navrhovateľku ani na jej neb. manžela neboli žiadne sťažnosti od spoluobčanov. Nikdy nemuseli prejednávať žiadne nedostatky v ich správaní. Po smrti H. N. sa stretával s navrhovateľkou v drogérii kde pracuje. Bolo na nej vidieť, že to bola pre ňu veľká rana. Nevie o tom, že by navrhovateľka bezprostredne po smrti manžela chodila na diskotéky ani nevie, o tom, že by mala známosť s iným mužom.

Súd mal z výpovede svedka T. J. preukázané, že nie je v príbuzenskom pomere s účastníkmi. Navrhovateľku pozná ako manželku jeho najlepšieho kamaráta neb. H. N., s ktorým chodil už do materskej školy a neskôr do školy. Boli nielen spolužiaci ale i dobrí priatelia. Neb. H. N. bol perfektný chalan. Pokiaľ má vedomosť, neb. H. N. s navrhovateľkou mali výborný vzťah, nikdy sa na ňu nesťažoval, či už pred svadbou alebo po nej. Nikdy sa nestalo, že by bol svedkom nejakých hádok medzi nimi. Stretával sa s nimi, nebolo to však často, raz alebo dvakrát do mesiaca, lebo tiež pracoval na kamióne. Voči svojim deťom mal perfektný vzťah, voľný čas trávil s deťmi. Po smrti H. N. bola jeho manželka psychicky na dne, výrazne schudla. Nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľka po smrti manžela

chodila na diskotéky ani o tom, že by mala známosť s iným mužom. Ponúkol sa navrhovateľke, že jej pomôže po smrti manžela, ale jeho pomoc nepotrebovala. Vie, že jej pomáhala matka, sestra ako i ďalšia rodina.

Súd mal z výpovede svedka R. H. preukázané, že nie je v príbuzenskom pomere s účastníkmi. Pozná účastníkov, je priateľom odporkyne v 2. rade. Neb. H. N. poznal od r. 2000 alebo 2001, keď mu prostredníctvom kamaráta zabezpečoval prácu, najskôr u kamaráta, potom u neho. Poznal ho ako pracovitého človeka, postupom času vznikli medzi nimi nadštandardné vzťahy, stretávali sa i vo voľnom čase. Mal vedomosť o tom, že začal svojpomocne stavať rodinný dom v záhrade svojich rodičov. Pomáhal mu zabezpečovať dovoz materiálu na stavbu domu. Tvrdil mu, že si dom dokončí sám, lebo nikomu neverí. S p. N. sa nestretával a do r. 2005 ju ani nepoznal. Vedel, že p. N. má dcéru s p. R. (navrhovateľkou), ktorá sa narodila ešte pred r. 2000. Hovoril mu o problémoch, ktoré mal s navrhovateľkou. Vie o tom, že sa im narodilo ďalšie dieťa, ale do r. 2006, hoci už mali spolu 2 deti, spolu nežili. Vie od neho, že mal pochybnosti o tom či je mal. X. jeho dieťa, lebo v tom čase mala navrhovateľka žiť s K. R., svojim prvým manželom. Vie od p. N., že sa často s navrhovateľkou hádal, keď sa pohádali, ona išla bývať k K. R.. Odvtedy ako neb. p. N. uzavrel manželstvo, bol nervózny, sťažoval sa na manželku, že stále potrebuje peniaze, tiež sa sťažoval, keď sa najedol, jedlo vyvrátil. Vždy pred jazdou bol nervózny, vždy sa ho pýtal, či sa cíti na to, aby mohol ísť na jazdu, vždy odpovedal, že áno. O dopravnej nehode sa dozvedel od vodiča iného kamiónu. Zabezpečil identifikáciu mŕtveho p. N., jeho prevoz a v spolupráci so švagrom navrhovateľky vybavoval pohreb. Pokiaľ má vedomosť p. Š. znášala náklady za prevoz i náklady za pohreb vo výške 40 alebo 50.000 Sk. Po smrti neb. H. N. do konca r. 2008 navštívil jeho manželku asi 3 krát, vždy priniesol nejaké ovocie a čokolády a odovzdal od p. Š. finančný dar 3 x 3.000 Sk s tým, že išlo o 3.000 Sk na každé dieťa, teda aj na dieťa, ktoré nebolo p. N., nerobil v tom rozdiel. Okrem uvedených súm už žiadne finančné prostriedky osobne do rúk navrhovateľky neodovzdával. V januári 2009 sa dozvedel od H. A., že navrhovateľka spolu so svojou sestrou bola v januári 2009 na diskotéke. Nevie, či sa pán U. R.. N. ospravedlnil. V dôsledku tejto udalosti p. Š. 2 krát potratila a nakoniec sa jej narodilo postihnuté dieťa, ktorého je otcom a je presvedčený, že je to iba kvôli tejto udalosti, ktorá sa stala 4.9.2008.

Súd mal z výpovede svedkyne X. Q. preukázané, že je sestra navrhovateľky v 1. rade a teta navrhovateliek v 2. a 3. rade. Po smrti švagra H. N. jej spolu s celou rodinou pomáhala, bývala s ňou po dobu 1 roka. Má vedomosť o tom, že po smrti bola sestra s deťmi u psychológa. Jej sestra ani jej deti sa s touto smrťou stále nevyrovnali. Mal. X. vzhľadom k svojmu veku situáciu lepšie znáša, avšak staršia Y. sa uzatvára do seba, nechce hovoriť o tejto udalosti, všetko dusí v sebe. Kedže bývala v spoločnej domácnosti so sestrou po dobu 1 roka vie, že nechodila na žiadne diskotéky, až na jej podnet rok po smrti manžela si zašli posedieť spolu na kávu. Tiež je pravda, že boli spolu na diskotéke, to bolo 2 roky po smrti jej manžela a vtedy na tejto diskotéke v X. I. O. stretli p. A.. Manželstvo jej sestry bolo super, ideálne, navštevovali sa často cez víkendy, v sobotu. Nikdy sa pred ňou nepohádali, nikdy sa nesťažovali jeden na druhého. Posledné leto pred smrťou H. N. boli spolu na dovolenke. Neb. H. N. bol skvelý otec, manžel, kamarát. Svoj voľný čas trávil s deťmi. Keď sa naposledy rozprávala so švagrom, hovoril, že chce dostavať rodinný dom, chce zobrať rodinu na dovolenku a v budúcnosti tráviť čas s rodinou. Nemá vedomosť o tom, že by sa pán U. ospravedlnil jej sestre za to, čo sa stalo. Bola prítomná pri tom, keď p. H. (od pani Š.) prišiel, priniesol deťom nejaké peniaze, nevie koľko, sľuboval, že bude pomáhať sestre a že jej pomôže dorobiť rodinný dom. Počas doby 1 roka čo bývala u sestry, viacej neprišiel.

Súd mal z výpovede svedka H. A. preukázané že, nie je v príbuzenskom pomere s účastníkmi. Pozná navrhovateľku v 1. rade ako manželku H. N., s ktorým boli spolupracovníci. Jeho spolupracovníkom bol i p. U.. Nevie, aké bolo spolužitie p. N. s jeho manželkou, o týchto veciach sa nerozprávali. Brigádnicky pracoval v X. I. O. na diskotéke, kde asi 3 alebo 4 mesiace, alebo po polroku po pohrebe manžela videl navrhovateľku a jej sestru na diskotéke, nevedel však uviesť ani približný dátum, pokiaľ sa pamätal, p. N. zomrel na začiatku septembra 2009.

Súd mal preukázané z rozsudku Okresného súdu Senica č.k. XT/XX/XXXX zo dňa 6.9.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2011, že odporca v 1. rade bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona, tým že sa pri jazde nákladného motorového vozidla plne nevenoval riadeniu svojho vozidla a prehliadol pred ním stojacu kolónu vozidiel a zozadu narazil do pred ním stojaceho nákladného auta, pričom jeho spolujazdec H. N. utrpel pri náraze mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste podľahol.

Súd mal zo správy obce X. preukázané, že navrhovateľka je vdova. Býva v rodinnom dome s dcérou z 1 manželstva Q. R., Q.. X.X.XXXX a deťmi z 2. manželstva Y. N., Q.. X.XX.XXXX G. X. N., Q.. X.X.XXXX. Pracuje ako predavačka v XXX D. T. X.. Menovaná sa o deti riadne stará, v obci požíva dobrú povesť. Neb. H. N., Q.. X.X.XXXX, ktorý zomrel dňa X.X.XXXX T. T.X. U. T. Č. pracoval ako vodič. S manželkou Ľudmilou žili usporiadaným rodinným životom, riadne sa starali o svoje maloleté deti. Menovaný v obci požíval dobrú povesť.

Súd mal zo sobášneho listu preukázané, že H. N., Q.. X.X.XXXX G. Ľ. R., N.. R., Q.. XX.X.XXXX uzavreli dňa XX.X.XXXX R. J. Ú. J. manželstvo, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku XX, ročníku XXXX Q. Y. XX pod poradovým číslom X. Obidvaja uzatvárali manželstvo už ako rozvedení.

Súd mal z rodných listov mal. detí preukázané, že dňa X.XX.XXXX Y. T. Y. Q. Y. N. a dňa X.X.XXXX X. N.á matke Ľ. R., N.. R. G. K. H. N..

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1, 2 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 420 ods. 1 a 2 OZ Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd z výsledkov vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateliek bol podaný dôvodne len voči odporkyni v 2. rade. Súd mal v konaní bezpečne preukázané, že dňa 4.9.2008 prišlo pri výkone práce p. N. k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej p. N. - manžel navrhovateľky v 1. rade a otec navrhovateliek v 2. a 3. rade zahynul. Za vinníka dopravnej nehody bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. XT XX/XXXX zo dňa 6.9.2011 uznaný odporca v 1. rade, ktorého zamestnávateľom bola odporkyňa v 2. rade.
V prvom rade sa súd musel vysporiadať s otázkou pasívnej legitimácie odporcov v 1. a 2. rade. K úmrtiu p. N. prišlo konaním odporcu v 1. rade, ktorý bol v čase dopravnej nehody zamestnancom odporkyne v 2. rade a dopravnú nehodu spôsobil pri výkone jeho pracovných úloh pre odporkyňu v 2. rade, keď viezol nákladné motorové vozidlo, ktorého prevádzkovateľom je odporkyňa v 2. rade. S poukazom na existujúcu judikatúru a použitím analógie v zmysle ustanovenia § 853 OZ podľa ustanovenia § 427 a nasl. OZ za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov zodpovedá

prevádzkovateľ, t.j. odporkyňa v 2. rade, ktorá analogicky zodpovedá i za nemajetkovú ujmu spôsobenú navrhovateľkám touto prevádzkou. Za prevádzkovateľa dopravného prostriedku treba považovať toho, kto má trvalú možnosť právnej a faktickej dispozície s vozidlom. Keďže ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie, nie je teda významné, či prevádzkovateľ vozidla bol alebo nebol fyzickým pôvodcom zásahu. V tomto prípade sa tiež uplatní zásada vyjadrená v ustanovení § 420 ods. 2 OZ, podľa ktorej je škoda spôsobená právnickou osobou i vtedy, ak ju spôsobila iná osoba, ktorá bola použitá touto právnickou osobou na výkon tejto činnosti a bola spôsobená v súvislosti s ňou. Z toho dôvodu je pasívne legitimovaná odporkyňa v 2. rade ako zamestnávateľ a nie odporca v 1. rade ako zamestnanec, preto súd návrh navrhovateliek voči odporcovi v 1. rade zamietol.
Je nepochybné, že v dôsledku konania zamestnanca odporkyne v 2. rade prišlo k zásahu do súkromia navrhovateliek, ktorého súčasťou je právo rozvíjať a vytvárať vzťahy s ostanými ľudskými bytosťami, najmä v citovej oblasti, aby tak fyzická osoba mohla rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Práve ochrana tohto práva je zabezpečená prostredníctvom ustanovenia § 11 OZ. Súd mal z výpovedí svedkov Ľ. Q., H. N.Š., H. N., J. T., H. S., T. J., X. Q. preukázané, že manželstvo navrhovateľky v 1. rade a neb. R.. N. bolo harmonické, nepochybne medzi nimi a ich deťmi existovalo silné citové puto a úmrtie manžela a otca navrhovateliek bolo pre ne mimoriadne traumatizujúce. Práve násilné pretrhnutie týchto väzieb predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateliek a tým boli splnené predpoklady pre priznanie ochrany osobnostných práv podľa ustanovení § 13 OZ. Nakoľko morálna satisfakcia v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 OZ nie je postačujúca, vznikol navrhovateľkám nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovení § 13 ods. 2 a ods. 3 OZ.
Pri úvahe o výške náhrady škody súd zohľadnil skutočnosť, že v dôsledku úmrtia p. N. prišlo k nepredvídateľnému a definitívnemu prerušeniu rodinných a citových väzieb, k strate manžela a otca navrhovateliek, s ktorým si vzájomne pomáhali, podporovali sa, s ktorým sa delili o radosti i starosti zo života a trávili všetok voľný čas. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 22.130,- € pre každú navrhovateľku je primeraná a spôsobilá aspoň z časti zmierniť následky neoprávneného zásahu do práv na ochranu osobnosti navrhovateliek s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva prišlo a preto odporkyňu v 2. rade zaviazal na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v uvedenej výške.
Odporca v 1. rade navrhol vypočuť ako svedka H. A., na preukázanie účasti navrhovateľky v 1. rade na diskotéke krátko po smrti manžela, po 3 alebo 4 mesiacoch od jeho smrti. Súd vypočul svedka H. A. ktorý tvrdil, že navrhovateľka v 1. rade bola na diskotéke so sestrou po 3 alebo 4 mesiacoch, alebo po pol roku po smrti manžela, nevedel však uviesť ani približný dátum, kedy to bolo. Svedok uviedol, že nebohý H. N. zomrel začiatkom septembra 2009. Výpoveďou svedkyne X. Q. mal súd preukázané, že tvrdenie svedka A.X. Q.ie je pravdivé, pretože bývala so sestrou - navrhovateľkou v 1. rade, v spoločnej domácnosti po dobu 1 roka po smrti manžela a na diskotéke boli spolu až po 2 rokoch od smrti p. N.. Súd preto neprihliadol k výpovedi svedka A..
Súd neprihliadol k výpovedi svedka R. H. v časti jeho výpovede, týkajúcej sa vzťahu medzi p. N.Š. a navrhovateľkou v 1. rade, pretože svedkovia, nielen príbuzní, ale aj T. J., H. S., U. T., hodnotili vzťah a manželstvo H. N. s navrhovateľkou v 1. rade ako veľmi dobré. Výpoveď svedka považuje súd za zaujatú, keď svedok ako priateľ odporkyne v 2. rade a otec jej dieťaťa, dáva vinu udalosti, ktorá sa stala 4.9.2008, tomu, že odporkyňa v 2. rade 2-krát potratila a nakoniec sa jej narodilo postihnuté dieťa.

Súd zaviazal odporkyňu v 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľkám v 1. 2 a 3. rade náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia navrhovateliek vo výške 1.213,55 €, ktoré pozostávajú z odmeny za 7 úkonov právnych služieb vo výške 958,55 € (1 úkon á 91,29 € znížený o 50 % násobený počtom zastúpených, t.j. 3 - príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd, účasť na pojednávaní dňa 24.1.2012, dňa 26.6.2012, dňa 18.10.2012, dňa 4.12.2012, dňa 28.2.2013), a režijného paušálu vo výške 52,75 € (2 x 7,21 € + 4 x 7,63 €, 1 x 7,81 €) + 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované

ustanovením § 42 ods. 3 O. s. p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v
§ 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O. s. p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).
Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za
následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O. s. p.).
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.